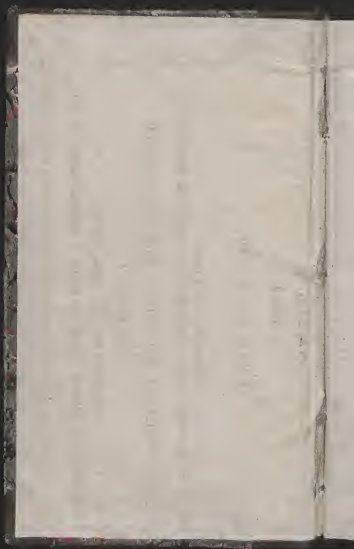
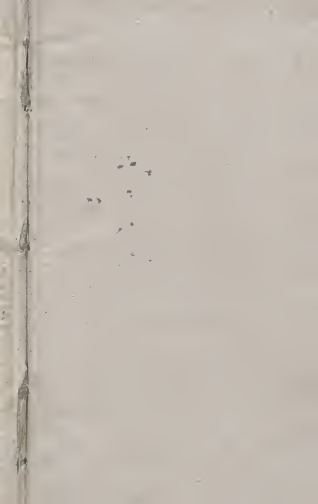
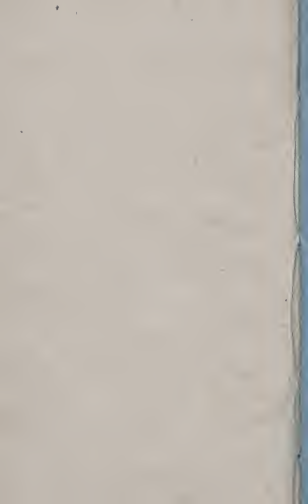

Stutt
Stafröjs Över, ásamt
Luthers Litlu Fræðum.

Viðey. kl. 1824. 1835.
1827. 1843.
1832.

242

Stapzofs-koer.

utg. Vedeys-klauster. 1827.

_____ 1827

_____ 1832

_____ 1835

og _____ 1843.

x S t u t t

Stafrofs Qver,

ð samt

L ú t h e r s

Litlu Fræðum

med

Bordfálum

og

Bænum.

Videy at Klostri, 1827.

Prentað á kosningu ennar konúnglegu íslendsku
Vísinda Stiptunnar,

af Balthóri og Þóðfrýðjara G. Schagfjord.

Blid á Barn! ad gád u,
Bók staf in a, án taf ar,
Grant ad mun a, sú ment in
Minn ir pig á ad finn a
All ad qvæd i, án vill u,
And ar taks teikn hvar stand a,
Gloggt skalt' og gjert a vakt a,
Gód tem þér lestr a hljóð in.

Þett a í þánk a látt u
Þér, Barn! jafn an 'ver a,
Lest ur þinn þá med lyst um,
Lhd ir þent a um síð ir.
Dtt a Guds æ þér sett u
Ad æf a, svo var i gjæf an;
All ir þá hjart a' af ell u
Men a góðs slif, u Barn i.

Stafrofid.

Aa, Bb, Cc, Dd, Ee,

Aa, Bb, Cc, Dd, Ee,

Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk,

Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk,

Ll, Mm, Nn, Oo, Pp,

Ll, Mm, Nn, Oo, Pp,

Qq, Rr, Ss, Tt, Uu,

Qq, Rr, Ss, Tt, Uu,

Vv, Ww, Xx, Yy, Zz,

Vv, Ww, Xx, Yy, Zz,

pp, Qæ, Dø.

Ææ œ.

Af þessum kallast hljóð: eða raddarstafir: a, e, i, o, u, v, æ, ø.

Tvöfaldir hljóðstafir: á, é (sem ísist ie), í, ó, ú, ý, og er við þá alla herdt á hljóðinu, líka er og: ei, ey, au.

Samhljóðendur: b, c, d, f, g, h, j, k, l, m, n, p, q, r, s, t, v, w, x, z, þ, verða þeir ekki nefndir með einum bókstaf, eins og hljóðstafirnir, heldur því að eins, að hljóðstaf sé við þá bætt, og heita því Samhljóðendur.

Stafrofsröðin í vísun.

A, B, C, D, E, F, G,

H, I, J, K,

L, M, N, O, einnig P,

Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z.

A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, er þar næst,

F, G, H, I, J, K, L, M, N, O,

Allt Stafrofid er svo læst,

Z erindin þessi lítill tvis.

U d = g v æ d i n.

U b e b i b o b u b

U c e c i c o c u c

U d e d i d o d u d

U f e f i f o f u f

U g e g i g o g u g

U h e h i h o h u h

U k e k i k o k u k

U l e l i l o l u l

U m e m i m o m u m

U n e n i n o n u n

U p e p i p o p u p

U r e r i r o r u r

U s e s i s o s u s

U t e t i t o t u t

U x e x i x o x u x

U y e y i y o y u y

V a b e b i b o b u

C a c e c i c o c u

D a d e d i d o d u

S a s e s i s o s u

G a g e g i g o g u

H a h e h i h o h u

K a k e k i k o k u

L a l e l i l o l u

M a m e m i m o m u

N a n e n i n o n u

P a p e p i p o p u

R a r e r i r o r u

S a s e s i s o s u

T a t e t i t o t u

X a x e x i x o x u

Y a y e y i y o y u

Nöfnverð. og Síffrutala.

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
1	2	3	4	5	6	7	8
einn	tvær	þrjár	fiórir	fimm	sex	sjö	átta
IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV	
9	10	11	12	13	14	15	
níu	tíu	ellefu	tólf	þrettán	fiórtán	fimmtán	
XVI	XVII	XVIII	XIX	XX			
16	17	18	19	20			
sextán	seftján	átján	níttján	tuttugu			
XXI	XXX	XL	L	LX			
21	30	40	50	60			
tutt. o. ein	þrjátíu	fiórutíu	fímtíu	sextíu			
LXX	LXXX	XC	C	CC			
70	80	90	100	200			
sjötíu	áttatíu	níutíu	hundrað	tvö hundr.			
CCC	CCCC	(CD)	D				
300	400	—	500				
þrjú hundr.	sjögur hundr.	fíni hundr.					
DC	DCC	DCCC	CM				
600	700	800	900				
sex hundr.	sjö hundr.	átta hundr.	níu hundr.				
M	M D	C C	C X	X V	I I		
1000	—	1 8	2 7				
þúsund	eitt þúsund	áttahundr.	tutt. sjö.				

M e r k: Komu smærri rómverf tala ept-
ir stærri, eður það eins mikid merf-
ingu stærri tölunnar og sú miðni gyl-
ir, en gáangi miðni tala undan stærri,
mínkar hún allt eins þá stærri, sem
hér sjeft á tölunum. Síffru-tolu merf-
inguna, edur hvers stafs í hefi, þá
fleiri koma saman, þnir roðin, talir
frá hægri til vinstri handar; þar á
minnir þessi **B í s a:**

Sig mest merfir hinn fyrsti,
Mann tíu það annar,
Hundrað þððir hinn þridji,
Þá sund fjórði, vel grunda;
Tíu þá sund tel fimta,
Tel hundrað þá sund sjötta,
Sjunda Klerkar kénndu,
Ad kalla þá sund þá unda.

Brota - tala.

1	lest: hálsur.
10	— einn þridji partur.
100	— þeir fimtu partar.
1000	— fim áttundu partar.
10000	— níu fimtáundu partar.
100000	— fjórtán hundrudustu partar.
1000000	— tuttugu og fim þá sundustu p.

Æfingar dæmi.

Hvernig skal lesa: Annó MCCDXLIIX,
sem er í Síffru-tölu 1348?

Svar: þrettán hundrud, fjörutíu og átta.
Hvad eru 17,609?

Sv.: septján þúsund sex hundrud og níu.
Hvernig skal lesa í Lærdómsbókinni bls. 17,
þar sem stendur: 2 Mós. b. 20, 5. 6.?

Sv.: annarar Mósis: bókar tuttugasta
kapítula, versinu fimta og sjötta.

En bls. 69, þar sem stendur: 2 Tim. 3, 15, 17.?

Sv.: síðara Páls Þistils til Tímóthear
þriðja kap., versunum 15da til 17da.

Lestrar reglur.

Þ framandi tungna nöfnum og ordum
lesist Au, sem á, t. d.: Author, August-
us, Paulus, Saul, lesist: Athor, Agústus,
Pálus, Sál, en í íslendsku sem ój.

Æ fyrri framan e, i, æ, v, lesist sem f,
t. d.: Cedrus Ceremonia, Process, Cir-
kill, Cicero, Cæsar, Cyprianus, Cyrus,
Scipio, Scena, Marci, Lucæ; les: Se-
drus, Seremonia, sirkill, Síseró, Sesar,
Cyprianus, Sena, Marsi, Lúse, og s. fró.
Áharstadar lesist c sem f, þar uppá hjóð-
ar svo víðan:

E fyrri framan ó, ú, á,
 Eins hljóðar og væri í,
 En fyrri framan e, æ, í,
 Sem efsi í Raltú gveda' að því.

Ph lesist sem F, t. d.: Philippus, Pharao, Phanuel, les: Filippus, Faraó, Farnúel; í midju orði er ph optar lesid sem ff, t. d.: Sophia, Stephan, les Soffia, Steffán; en Joseph er lesinn sem Jósef.

E fyrri framan i og añañ hljóðstaf til lesist sem i, t. d.: Martius, LeEtia, Pontius, AEtion, Caution, Citatia, Visitatia, les: Marsius, Lektia, Ponsius, AEtíón, Eátíón, Statsia, Bísitaisia.

X lesist sem Rf, t. d.: Xerxes, Xantippe, les: Rserkses, Rsantippe.

Z lesist í upphafi sem S, t. d.: Zion les Síon; í midju sem ds eða ff, t. d.: Nazareth, les Madsareth; þezu í þessu; í enda opt sem st, endaz les endast.

Æ æ (í Látínu lettri og manna nosnum) lesist sem E, t. d.: Aeneas, Irenæus, les Eneas, Ireneus; en Oe æ lesist sem O, t. d.: Oeconomus, Fæbus, les Ofónómus, Fobus.

Helztu adgreiningar · merki.

, Comma í ræðu, gjörir heñar miñst-
að adskilnad í smærri samanhangandi tals-
háttu, en lesa skal svo, að adgreining verði
í rémi og lestri við hvert, edur og anda
við þau, en ekki þar á milli.

; Semicolon gjörir stærri adgreinsingur
ræðunar en Comma, og miñi en Púkt-
ur, og skal anda við hvert eitt.

: Colon gengur í á undan meinsingur
edur ræðu·lagi, sent víðid er á að eptir-
fylgi, og skal anda þar við, t. d.: Gud-
spjallid hliðar, sem fylgir :

. Púktur, adgreinir meiningar og flaus-
ur, og skal fortaksloust anda við sérhvern.

? Qvæstio (spurningar · teikn) setst apt-
an við hverja þá meiningu í ræðuni, sent
inniheldur spurningu, skal þar eptir laga
rémiñ og anda við það teikn, t. d.: ertú
gamall? litli piltur! Eakantú nokkud að-
lesa? Dregur þá ekki seyminn?

! Exclamatio (hróp · teikn) brúfast við
ákallanr og þá menn dást að, furda sig
þfir, qveina þfir einhverju, t. d.: heyrð
þið, börn! en hvað fallega er lesið núna!
o! að eg kynni það eins! æ! þar vantar
mikid til! Við hvert þóslíft teikn á í

lestri að staldra nokkud edur anda, og laga réttinu eptir esninu.

() Parenthesis er sett utan um ord eda meiningu, sem skotid er inni adra til adgreiningar, og á eptir þeim teiknum ad adgreina lesturinn; t. d.: eg skal (til ad fara sonnun á mál mitt) segja þér sögu: Þar er þó, innsíðklada skotid inni þessa meiningu: eg skal segja þér sögu.

* Hyphen (samtengingar-merki) hvar ord skiptast í línur, eda eru sameitt, t. d.: fram-vegis.

Apostrophus setst oft, einkum í skóðskap, sem teikn ad hljóðstafur sé úrfelldur eda egi úr ad fellast í saung, svo segja sé hljóð, eda langar hendíngar falli betur í lagið, t. d.: um það Pílatus finnt ei þar, hvar i er undanfellt í sinnti; hvað ádur heyrð og nam, sýngist: heyrð og nam.

— P a g n a r-merki krefur litla viðstöðu eda þögn við sérhvert, sem sýrkenur í ræðum, brúfast einkum í undrunar edur harmna-tolum milli orða, þá megn glæði, sorg, hræðsla, bræði edur þessháttar ofbóð gjörir náttúrunni erfða edur beginlega samanhángandi og viðstöðulausa ræðu, og skal þar, eptir esninu, allteins

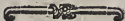
í lestri ræduna sundurslíta við teiknin; Það
brúfast og, þegar einhvert hættir að tala
í midri meiningu, t. d.: eg vil þig veg-
sama, minn Guð! — Þú Konungur —
og losa þitt nafn um aldir og að eilífu —
daglega vil eg losa og þrifa þitt nafn æ
og að eilífu. — &! mig aumann! —
eg hefi mist — allt — sem mér var fjær-
ast — í heiminum — og —

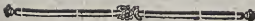
(?) edur (???) edur og (!) ellegar (!!!)
sett þannig inni midjar klaufur edur
meiningar, skrif, að verid sé að stopast
að því, sem í næstu orðum á undan
edur klaufu segist, og að menn furdi sig
magnlega yfir því, edur spyrji að áfergi-
lega, hvert þetta sé möglegt, eða í hvers-
ju það sé falið? En dæmis: í Tíðindis-
anna I. Bindis ítu Dætid, sem prentud
var 1796, stendur bls. 120: „að Ge-
org Konungur III. í Englandi hafði
ráðið af að fromhaldna af mætti svo
naudsynlegu og réttláttu (???)
strídi.“ Þar vill teiknid þhda: hvernig
fannni það stríð að álífast naudsynlegt ell-
egar réttlátt? Þar var langt frá. Í
sömu bók er, bls. 136, með (!!!) stopast
að Þeirri Kejsara náð, sem úrskurdadi

midasdra mann til 60 ára. fastala: sánga-
elsis, en hlífði honum fyrir að sitja þar
alla æfi.

Þessi aðgreiningar. teikn eru hln
markverdustu, og öllum þeim naud-
synleg að þekkja og hafa í minni,
samt einhvern tíma vilja með skiln-
ingi og skammliðid kunna að lesa;
því þó fljótt og viðstöðulauzt verði
þulid í þembingi og graut áfram,
er það optast hræmuglegur lestur,
á hvern úngmennt mega ekki ven-
jast, heldur á að lesa stillt, með
skilningi og eptirþánka, hæðandi
og læðandi rómi og aðgreiningi í
lestrinum, allt eptir efniinu, viðlíkt
og þá tveir talast við venjulega,
þegar bil. for er þeirra á milli.
Þetta hafa nú síðadar þjóðir fyrir
langu þekkt að vera því framar
ómíssandi að kenna únglingum, samt

þeirra eginu og annara skilningu
 og uppbygging af lestrum, er svo
 mjög undir góðu og greinilegu lest-
 ralagi komið, en hverjutveggja end-
 ir stórumt, já, optlega gjoreydir ó-
 adgreint eintóna þembings þvad-
 ur, sem — því verr — endast hjá
 sumum vid hvert andartak, með
 svæfandi seyni og qvæða-þlætti,
 hvað þið, blessud Börnir! sem lær-
 id nú ad stauta eftir þessu Sta-
 fofs-qverti, kostgæfilega skulud
 fordast. Seinnu munnd þið sjá og
 saña, ad yckar framför í bók-lestri
 og odru góðu, skal verda yckar eg-
 inn og annara heidur og uppbygg-
 ing, og yckar náunga og vina fegn-
 undur!

S á l i t l i

L ú t h e r s

K a t e k i s m u s .

Þetta eru Guds
Tíu Laga-Þodord.

Fyrsta Þodord.

Eg er Drottinn Gud þinn, þú
skalt ekki hafa annarlega Gudi
fyrir mér.

Þvad er það?

Það er: vér egum, yfir alla hluti
fram, Gud að óttast, hann að elska og
á hann einn að trúa.

Annad Þodord.

Þú skalt ekki leggja nafn Drott-
ins Guds þíns við hégöma, því
Drottinn mun ekki halda þann sak-
lausan, sem brúkar hans nafn hég-
gömlega.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Engum egum vér ílls ad biðja í hans nafni, ecki ad sverja við þad né fjolskíngi fremja, ecki ljúga né svíftja; heldur egum vér Guds nafni ad ákalla í öllum vorum naudsynjum, þad tilbiðja, losa þad og því þakke ad gjöra.

Þriðja Bodoord.

Minnstu ad helga hvíldardagsinn Drottins Guds þíns.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ecki fyrirlitum prédikunina né hans ord; heldur egum vér þad heilagt ad halda, gjarnan heyrast þad og læra.

Fjórða Bodoord.

Heidra skaltú Födur þinn og Móður svo þér vel vegni, og verðtr lánglífur á jörðinni.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elska Gud. Ad vér ecki fyrirlitum vora foreldra, né þá, sem yfir oss eru bodnir; ecki þá til reidi reitum; heldur þá í heidri höfð

um, þjónum þeim og hlýðnir séum, elskum þá og virðing veitum.

Fimta Bódord.

Þú skalt ekki mann deyða.

 Hvad er það?

Það er: vér egum að óttast og elska Gud. Að vér ekki meidum hold vors náunga, eða gorum honum mein í neekru; heldur egum vér honum að bjarga og viðbjálpa, í öllum hans lífs nauðsynjum.

Siotta Bódord.

Þú skalt ekki hórdóm drögja.

 Hvad er það?

Það er: vér egum að óttast og elska Gud. Að vér lífum hreinferduglega, bæði í ordum og verkum, og að hverr einn elski og í heidri hafi sína ehta persónu.

Sjunda Bódord.

Þú skalt ekki stela.

 Hvad er það?

Það er: vér egum að óttast og elska Gud. Að vér ekki grípum góð eða peninga vors náunga, eða með fólsum kaupþyri eða undirþyggju undir oss drögum;

heldur egum vér honum að hjálpa, svo hans góð og uppeldi ávartist og varðveitist.

Attunda Bodoð.

Þú skalt ekki bera falsskann vitnisburð á móti þínum náunga.

Hvad er það?

Það er: vér egum að óttast og elska Gud. Ald vér ekki ránglega ljúgum nokkru á vörn náunga, ekki svikjum, baktolum edur óstrægjum hann í nokkru; heldur egum vér hann að affaka, allt gott um hann að tala, og færa alla hluti til betri vegar.

Íunda Bodoð.

Þú skalt ekki girnast hús náunga þíns.

Hvad er það?

Það er: vér egum að óttast og elska Gud. Ald vér ekki með flæð stundum eptir arfi edur fasteign vors náunga eða undir oss drögum með yfirvarpi laga og réttinda; heldur egum vér þar til hjálpa og styrkja, að hann hafi sitt allt óþaddað.

Íunda Bodoð.

Þú skalt ekki girnast qvinnu náunga þíns, ekki þjón né þjónustu.

qvinnu, ekki ura né asna, og eckert þad hans er.

Hvad er þad?

Þad er: vér egum ad óttast og elsta Gud. Ad vér ekki burt-tælum eda lofum frá vorum náunga hans egin: qvinnu, þjónusta fólk eda qvifsé; heldur egum vér ad áminna og ráðleggja: ad hverr og einn sé samt og ástundi ad þjóna þad honum skyldugt er.

Hvad segir Gud um þessi Bodord?

Hann segir svo í 2 Mós. 6. 20, 5. 6: Eg er Drottinn þinn Gud, eg er vandlátur Gud, sem læt straff fyrir fedranna ránglæti koma fram á bernunum í þridja og fjórda lid, þad er ad segja á þeim, sem mig hata, Eg er líka sá, sem auðsyni mistunsemi í þúfund lídu á þeim, sem mig elsta og við þá, sem vardveita mín bodord.

Hvad er þad?

Þad er: Gud hótar þeim öllum þínu, sem afsótkja þessum hans Bodordum; Því egum vér ad óttast og hræðast hans straff, og eckert ad gjora á móti hans Bodordum; en þeim öllum, sem þessi hans Bodord halda, losar hann sinni náð, mistun

og öllum góðum hlutum; þar fyrir egnti
 vér Gud að elska, trúa honum og treysta,
 og eptir hans bodordum gjarnan að gjöra.

Trúar-játningin.

FXSTA GRÆJA um Sköpunina.

Eg trú á einn Gud, Födur al-
 máttugann, Skapara himins og
 jarðar.

Swad er það?

Það er: Eg trú á að Gud hafi skapað
 mig ásamt öllum öðrum fæpnum, og að
 hann hafi gefið mér ond og líkham, augu,
 eyru og alla limi, þar með skyn og skiln-
 ingar-vit, og að hann öllu þessu enn þá
 við makt heildur. Hér til veitir hann mér
 og fyrirfiet nóglega; daglega gífur hann
 mér klæði og skjæði, mat og dryck, hús og
 heimili, födur og móður, afur og gvisfé og
 allt það, sem gott er, með öllu því eg með-
 þarf til þessa lífs uppheldis; hann verndar
 mig og varðveitir frá öllum skaða og hástga

og öllum íllum hlutum. Allt þetta gott veitir hann mér af sinni einstærri, fódurlegri, gudlegri góðgirnd og mistun, án allrar minnar verðskuldunar; fyrir hvað allt eg á honum lof og þakkir að gjöra, honum þjóna og hlýðinn að vera. Þetta eru víssuleg sannindi!

ORUÐ GRÆJU um Endurlausnina.

Eg trúi á Jesúm Krist Son hans, eingétinn Drottinn vorn, hverr ed gétinn var af hellegum Anda, fæddur af Maríu meyri, vándur undir þeim pontverska Pílatusi, krossfestur, deyddur og grafinn; nýdursté hann til helvítis; á þriðja degi reis hann upp frá dauðum og uppké til himna, situr nú til Guds Föðurs almeðlings hægri handar, og þaðan mun hann koma að dæma lifendur og dæda.

Hvað er það?

Það er: Eg trúi að Jesús Kristur sé sannur Gud af Föðurnum gétinn fyrir allz

at aldir, líka saður maður sæddur af Maríu meyju, að hann sé minn Dróttinn, sem mig, glatadað og fyrirðæmdað man, hefir afrekað, endurleyft og frelsað frá öllum syndum, dauðanum og djöfulsins valdi, ekki með gulli, eða silfri, heldur með sínu heilaga, dýrmæta blóði, og með sinni saklausu pínu og dauða, svo eg sé hans æginnleg eign, lífi undir hans valdi í hans ríki, honum þjóni í eilífu réttlæti, meinleysi og sálubjálpi, líka sem hann er sjálfur af dauðanum upprisin, lífr og ríkr að eilífu. Þetta eru vissuleg sannindi!

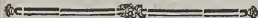
PRÍÐIÐ GRÆIÐ um Helgunina.

Eg trúi á heilagann Anda og að sé ein heilag, almennileg, kristileg kirkja, sent er samnefnti heilagra, fyrirgefning syndanna, hold síns upprisa og, eptir þetta líf, eilíft líf.

Swad er það?

Það er: eg trúi, að eg geti ekki af sjálfs míns eigin fræpti eða skilningi trúad á Jesúum Krist minn Dróttinn, eða til hans komist; heldur hefir heilagur Andi mig,

med gudspjallanna kunningu, kallad og upplýst með sínum ástgjöfum, helgad mig og viðhaldd í rétttri trú; líka sem hann alla adra fristna menn á jörðu, kallar, samansafnar, upplýsir og helgar og í rétttri trú til Jesú Krists varðveitir. Í hverri fristilegri kirkju, hann náðarsamlega styrkir og öllum trúudum daglega allar syndir, og á efsta degi mun hann uppvefja mig og alla menn af dauða, og gefa mér, með öllum rétti trúudum, fyrir Jesúm Krist eilíft líf og sálubjálpi. Þetta eru víssuleg sannindi!

Drottinnleg Bæn.

Fadir vor, þú sem ert á himnum.

Swad er það?

Það er: Gud vill hér með tilseida oss og lofa, að vér trúu þulum að hann sé vor réttilegur faðir, og vér hans sannarleg börn; svo vér þess heldur með fullri trúnaðar-trousti megum hann biðja, svo sem góð börn biðja sinn elskulegann **Föður.**

Fyrsta Bæn.

Helgisti þitt nafn.

Það er það?

Það er: Guds nafn er sannarlega í sjálfu sér heilagt, þó vér bidjum ekki; en vér bidjum í þessari bæn, að það einnig helgisti hér með oss.

Hvernig stédur það?

Nær Guds ord kénnt réttilega og hreinlega, og vér eptir því sífum heilaglega, svo sem Guds börnum hæfir. Þó til hjálpi oss vor elskulegi Faðir á himnum! en hvort, sem ódruelsi kénnt edur list enn Guds ord býður, sá vanhelga Guds Nafn á meðal vor. Þar frá, þarðveiti oss vor elskulegi himneski Faðir.

Önnur Bæn.

Tilkomu þitt ríki.

Það er það?

Það er: Guds ríki kénnt að sonnum án vortar bænar af sjálfu sér til; en vér bidjum í þessari bæn, að það einnig komi til vor.

Hvernig stédur það?

Nær Gud gífur oss sinn heilaga Anda, sá oss veitir þá náð, að vér trúum hans

heilaga orði, lífum heilanslega hér stand-
lega, en annars heims eilíflega.

Þ r i d j a B æ n.

Verði þinn vilji, svo á jordu,
sem á himni.

Hvad er það?

Það er: Guds góður og náðugur vilji
verður á himnum þó vér bidjum ekki; en
vér bidjum í þessari bæn: að hans vilji
verði hér á meðal vor.

Hvernig stédur það?

Nær Gud ónýtir og hindrar öll ill ráð
og vondan vilja þeirra, sem því valda, að
Guds nafn vanheligast og hans ríki náir
ekki til vor að koma, sem eru: djöfullinn,
heimurinn og vör holdlegi vilji, heldur styrk-
ir hann oss og stöðuga gjerir í sinum ordum
og í trúnni allt til vorra æfíloka; þetta er
hans miskunsamur og góður vilji.

F j ó r d a B æ n.

Géf oss í dag vort daglegt braud.

Hvad er það?

Það er: Gud gefur að sönnu daglegt
braud jafnvel vondum monnum, þó vér

Bidjum ecki; en vér bidjum í þessari bæn:
ad hann láti oss vort daglegt braud við,
urkæna og með þackflæti til vor medtaka.

Hvad falder dagligt brand?

Það fallast allt það, sem naudsýnlegt er til vors lífs vidurhalds, sem er : matur og dryckur, klæði og stjæði, hús og heimili, tódur og engjar, qvifjénadur, góð og peningar, góð ekta-persona, hlýdin börn, dyggt þjónustufólk, trúir og frómir þfirmen, góð alniúgangs stjörn, hagstæð vedurátt, fridur, heilbrygði, fidssemi, heidur, góðir vinir, trúfastir nágrannar og allt aðað þessu líft.

S i m t a B æ n.

Fyrirgef þess vorar skuldir, svo
fenn vér og fyrirgefum vorum
skuld=nautum.

• Hvad er bad?

Það er: vér biðjum í þessari bæn, að fa-
 der vor himneskur vilji ekki álíta vorar syndir,
 svo hann, sprít þeirra skuld, vilji ekki veita
 oss vora bæn, (þóí vér erum allra þeirra
 hluta ómaklegir, sem vér hann umbiðjum
 og höfum ekki það verðskuldad), heldur að
 hann vilji oss það allt gefa, af sinni egin-
 skuld.

legu náð; því daglega syndgum vér, og verðskuldum ecki aðnaden straff; svo viljum vér og einnig þar á mót fyrirgefna af hjarta þeim, sem oss á móti brjóta, og gjöra þeim gott, sem við oss misgjöra.

Sjötta Bæn.

Eigi leið þú oss í freistni.

Swad er það?

Það er: Gud freistar að sonnu einkis manns, en vér biðjum í þessari bæn: að hann vilji vernda oss og varðveita, frá andspötum, heimsins og holdsins rétum, svo vér hropum ecki, fyrir þeirra tilteyggingu, í vantrú, óvæntingu eða aðrat stórsyndir og lostu, en þó vér freistumst af öllu þessu, þá láti hann oss um síðir yfirvinna og sigrinum halda.

Sjöunda Bæn.

Heldur frelsa oss frá illu.

Swad er það?

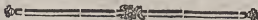
Það er: hér biðjum vér alls í einu í þessari bæn að fadir vor himneskur frelsi oss frá öllu illu til lífs og sálar, farsældar og heidurs; og að síðustu, þá vor dauða stund er komin, gefi hann oss góðan afgáng, og

taki oss miskunsamlega til sín úr þessum
eyndar-dal, inn í himnaríki.

A m e n!

Hvad þódir. Það?

Það er: að eg skal vera fullviss, að Þess-
ar vorar bænir séu vorum himneska födur
þaknæmilegar, og af honum heyrdar; því
hann hefir sjálfur skipað, að vér skyldum
med þessum hætti biðja, og hefir lofað, að
hann vilði oss bænheyra. **A m e n! A m e n!**
Það er: já, sannarlega, það skal svo vera.

Skirnar Sakramentid.

Hvad er Skirn?

Skirnin er ecki einsamallt vatn; heldur
er hún það vatn, sem saman er reirt og
bundid med Guds bodordi og med Guds
ordi samtengt.

Hvert er það Guds ord?

Það vor Herra Jesús Krístur sagdi hjá
Mattheusi í 28 kap.: Farid og gjerid allar
þjódir að mínum Lærisveinum, og skirid
þær til nafns Föðursins, Sonarins og þess
heilaga Anda,

Hvæð útvegur Skírnin oss og veitir ?

Hún útvegur oss og veitir fyrirgefningu
sondanna, frelsar oss frá dauðanum og djöfl-
inum, og gefur þeim öllum eilífa sálubjálpi,
er trúa því, sem Guds ord og fyrirheit losa.

Hver eru þau Guds ord og fyrirheit ?

Þau vor Herra Jesús Krístur sagði hjá
Markúsi í 16 kap. : Hverr, sem trúir og
verdur skírdur, mun hólpinn verða, en hverr,
sem ekki trúir, mun fordæmast.

Hvernig má vatnid orka svo veglegra hluta ?

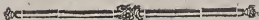
Vatnid má ekki þvísíks orka, heldur verks-
ar það Guds ord (sem er í og með vatninu)
og trúin; hver ed þeim Guds ordum í vatn-
inu trúir; því fyrir utan Guds ord er vatn-
id einjamt vatn, en engin skírn; en þegar
Gud ord samlagast vatninu, þá er það skírn
Það er náðarfullt líffins vatn og endurgét-
ningar laug í heilögum anda, eins og Páll
Postuli segir til Títum í 3 Kap : Eptir síni
miskunsemi hefir Gud oss hólpna gjert með
endurgétningar lauginni og endurnýnguðni,
sem skídur af heilögum Anda, hverjum hann
hefir nóglega úthellt yfir oss fyrir Jesum
Kríst vornlausnara, svo vér, réttlættir fyr-
ir hans náð, yrðum erflugjar eilífs lífs eptir
voninni. Þessi ord eru sonn og trúanleg.

Swad merkir Þesslíf vatné-Flíra?

Hún merkir það, að sá hinn gamli Adam í oss, á daglega að drekjaft og deyðast, með yðrum og yfirbót, ásamt öllum syndum og illum gjörðum; en síðan daglega framkoma og upp aftur rísa nýr maður, sá ed lifa skal í réttlæti og heilagleika fyrir Guði æfinlega.

Swar stendur það skrifad?

Páll Postuli segir í Mistlinum til Rómsverja í 6 kap.: Svo erum vér með Kristi greiðradir í Flírinum til daudans, að líka sem Kristur er uppvakinn frá daudum fyrir dýrd Gedursins, svo egum vér að ganga í nýu líferni.

Altaris Sakramentid.

Swad er Altaris Sakramentid?

Altaris Sakramentid er sannarlegt hold og blód Drottins vors Jesú Krists, undir braudi og víni, af sjólfum Jesú Kristi innsett, oss Kristnum mönnum að eta og drekka.

Swar stendur það skrifad?

Svo skrifa þeir heilögu Gudspjallamen, Matthæus, Markús, Lúkas og Postulinn

Váll: Vor Herra Jesús Krístur, á þeirri nóttu, sem hann svifinn var, tók hann braud-
 id gjörði þackir og braut það, gaf sínum Þari-
 sveinum og sagði: takið og etið, það er mitt
 líkhami, sem fyrir yður verður gefið. Gjör-
 idi það í mína minningu. Semuleidis-
 eptir Qvældmáltíðina, tók hann kaleikinn,
 gjörði þackir, gaf þeim hann og sagði: dreck-
 idi allir héraf, þetta er kaleikur ens Dýa Te-
 stamentis í mínu blóði, sem fyrir yður út-
 hellist til fyrirgefningar syndanna. Gjörði
 þetta — svo oft, sem þér það dreckið — í
 mína minningu.

Þvad flodar oss með þessum hætti að eta og
 drecka héraf?

Það útvísa mér þessi ord, sem hér standa:
 fyrir yður gefst og úthellist til fyrirgefning-
 ar syndanna; því að sonnu veitist oss og gefst
 fyrir þessi ordin í sakramentinu, syndanna
 fyrirgefning, eilíft líf og sáluhjálpi; því
 hvar syndanna fyrirgefning er, þar er
 einnig lífið og sáluhjálpin.

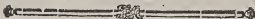
Hvernig fær líkhamleg berging verkad það?

Berging brauds og víns verkar það öld-
 úngis ecki, heldur ordin, sem hér standa:
 fyrir yður gefst og úthellist til fyrirgef-
 ningar syndanna. Hver ord eru hjá líkam-

legri bergingu, sem hofudstöcki í þessu sakramenti. Hverr, sem þessum ordum trúir, sá odloft allt það, er þau innihalda og uppá hljóða, sem er syndanna fyrirgefning.

Hverr neytir þessa Sakramentis mállega?

Alld fasta og sig lífhamlega þar til búa, er að sonnu góð ytri síðsemi: en sá er sannarlega mállegur og velskiðadur, sem trúna hefir á þessum ordum: fyrir yður gefst og úthellist til fyrirgefningar syndanna; en hverr, sem ekki trúir þessum ordum og efar þau, sá er ómállegur, þvíad þetta orðid: fyrir yður, krefur fullkomlegrar trúar í hjartanu.

S i g n i n g i n.

Í nafni Guds Fædurs, Guds Sonar og Guds heilags Anda.

Drottinnleg Bæn.

Faðir vor, þú sem ert á himnum. Helgist þitt nafn. Til komi þitt ríki. Verði þín vilji, svo á jörðu, sem á himni. Gef oss í dag vort

daglegt braud. Þyrtrgef oss vorar skuldir, svo sem vér fyrigésun vorum skuldu-nautum. Eigi leid þú oss í freistni, heldur frelsa oss frá illu. Þvafad þitt er ríkid og mátturinn og dýrdin að eilífu. Amen.

Blessunar Ordin.

Drottinn blessi mig og varðveiti mig! Drottinn láti sína ásjónu lýsa yfir mig og sé mér náðugur! Drottinn upplýpti sinn augliti yfir mig og gefi mér frið!

Bordsálmurinn fyrir máltíð.

Allra augu vona til þín, Drottinn! og þú gefur þeim þeirra fæðu í hæfilega tíma; þú upplýkur þíni hendi, og sedur allar lifandi sképurnar með þinni blessun.

Dýrd sé Guði Fædur, Sönni og heilögum Anda, svo sem hún var að upphafi, er en nú og vera mun að eilífu. Amen!

Gud Fadir! miskuna þú oss!
 Kristi Guds sonur! miskuna þú oss!
 Gud heil. Andi! miskuna þú oss!

Fadir vor, þú, sem ert á himnum, etc.

Drottinn Gud, himneskur Fadir!
 blessa þú oss og þessar þínar gáfur,
 sem vér meðtökum til vor af-
 þíni miskunsamlegri góðgírni, fyrir
 Jesum Krist vorn Drottinn og
 Herra. Amen!

Bordsálmurinn eptir máltíð.

Þaðid þér Drottni, því hann er
 góður, og hans miskunsemi varir
 eilíflega! hverr ed öllu heldi gefur
 fæðu, kvísféttadinnu sitt fódur og
 öngum hrafnana, sem hann ákalla.
 Hann hefir enga lyst á styrkleika
 hestsins, ecki heldur þócknum á fót-
 leggjun mannsins. Drottin eru
 þeir allir þócknanlegir, sem óttast
 hann og til hans miskunar vona.

Dórd sé Gudi Fædur, Syni, etc.

Gud Fædir! miskuna þú oss! etc.

Fædir vor, þú, sem ert á hinnum, etc.

Þakfir gjörum vér þér, Drott-
in Gud hinneskur Fædir! fyrir Je-
súm Krist vorn Herra, og fyrir all-
ar þínar gáfur og velgjæringa, þú,
sem lifir og ríkir að eilífu. Amen!

Skrista-málin.

Minn fjærf, verdugi Fædir í Kristi! eg
bid þú að heyrna mína játningu, uppsefa
mína gudræfni, hugga mig með Guds orði
og boda mér synða qvittum í Jesú nafni.

Eg aum og syndug manneskja, játa al-
máttugum Gudi og allum hans stórmærk-
jum, en afneita mínum og hans óvinum,
synd og allu ógudlegu athæfi; líka meðféni
eg fyrir Gudi og þú, minn fjærf Fædir!
að eg er sekur í óteljandi syndum í gégn mín-
um Gudi og Skapara; eg meðféni: að eg
hefi hans vilja og bodord brotid í þaunfum,
ordum og verkum, en þá sjaldan eg hefi rétt
eintæglega viljað gjöra þið góða, hefir þú
jafnan lodað við mig það þið vonða. **RE!**

Þetta ángtar mig nú af hjarta, vil eg því
 feginn allra minna synda yðrast, þeim afláta
 og viðsjá, með rétttri trú og trausti til Guds
 miskunar, fyrir Jesúm Krist minn Láusnara.
 Eg endurnýja nú alvarlega það heit og lof-
 ord fyrir Guds alþýgna anglíti og Yður, að
 láta mér daglega framfara í öllum góðu, og
 breyta eptir míns Frelsara dæmi, hvers þínur
 og dænda endurminningu eg halda vil í dag;
 Gud vordist að gefa mér sína náð þar til í
 Jesú nafni! Amen.

Þan fyrir Skriftrir.

Nansaka mig, o Gud! og prófa
 mitt hjarta! gef mér að þeckja
 hvert eg hafi einlæglega elskad þig,
 og hvert eg hafi alvarlega látid mér
 vera umbugað um minn frísiðndóm!
 Opna minn skilning, svo eg læri rétt
 að þeckja sjálfañ mig, að eg ecki, mér
 til skada, dragi sjálfañ mig á talar í
 því, sem mest ártíður í mínum sálu-
 hjálpar efnum, né gjöri lítid út synds-
 unum, sem þú hatar. Minn Gud!
 eg vil nú, fyrir þínum alþýgnu ang-

um, ransaka mitt hjarta og mitt framferdi; eg vil ecki fyrr neyta holds og blóðs míns Frelsara, heldur en eg með vissu gétta sagt; að eg sé hans fánarlegt barn, er framvegis vilji leitast við að blýðnast og breyta eptir honum. Gét mér hér til aðstoð þíns góða anda, mín Gud! Eg vil nú ganga fram fyri þín þénara, og meðléna þér og honum mína syndir; æ! fyrir þér fæ eg ecki dulist, það mun fyrir þínu dóm á síðan opinbert verða öllum englum og mönnum, hverr eg er. Lát mig því, mín góði Gud! ecki svíkja sjálfan mig, heldur með hræsnislausu hjarta framkoma fyrir þig í dag og ætíð! Amen!

Bæn eptir Skrifstír.

Lofa þú Drottinn, sála mín! nú er eg þess viss, að Gud hefir, fyrir míns Frelsara Jesú Krists skuld, fyrirgefð mér allar mínar syndir,

þegar eg að eins efni þau elsku og
 hlýðniss-heit, er eg nú van minnum
 Skapara; eg hefi ekki aðrad verd-
 skuldad en straff, en Gud hefir and-
 sýnt mér náð; hans Sonar er dæti
 á krossinum fyrir mig, svo eg nætti
 lifa. Nú vil eg framvegis, Guði
 og Frelsara minnum til þokkaunar,
 senn svo mikid elskad mig, hata all-
 ar syndir, og í öllu ástunda að hlýð-
 nast hans bodum. Þessu hefi eg
 nú lofad þér, mín Guð og Frelsari!
 Lát mig aldrei í minni ungennt
 gleyma þessu loforði; þá verd eg
 verdugur þordgestur við míns Je-
 sú qveldmáltid í dag, og fæ þá full-
 vissu um mína synda fyrirgefningu,
 sem eg get huggað mig við í lífi og
 danda. Amen!

Þan fyrir Bergingu.

Svo syndugur, svo óverdugur
 sem eg er, svo vill þó minn
 Frelsari minn þeirrar náðar, að

eg má nú framkoma að hans há-
 bordi, til að medtaka þar hans líf-
 hama og blód, sem pant og fullvissu
 min minna synda fyrirgefningu.
 Og! minn Gud! gef mér náð til
 að kunnast við, hverfu grunnlaus
 þessi elska er! Guds Sonur, sjálf-
 ur Gæðursins ljómi, þriggisti fyrir
 minnar syndir allt í dæðum; Guds
 Sonur sveitir blóðinu undir míni
 og alls heimans synda sekt; Guds
 Sonur lætur sig sjöttra, spotta,
 húðstrífa, þyrnum króna og á
 krossinn negla, til að endursæ-
 mig, fálka manneskju; Guds
 Sonur leggur lífið út fyrir mig,
 sem sefur var eilífs dæda. Og!
 hverfu dóru verði er eg fengur
 hverfu eldúngis heyrir eg, með öll-
 um krotum sálar og lífhama,
 minum Frelsara til, sem svo heitt
 hefir elskað mig! Med þessu hug-
 arfari vil eg ganga til þinnar mál-
 tíðar, minn guddómlegt ástvinur!

Þacklátur yfirvega þína ómetan-
legu elsku til mín, og uppförfa með
hennar hjálfsann mig, til að lifa þér
hédanaf. Styrk mig þar til, mín
Gud! með þínum Anda, í Jesú
nafni! Amen!

Bæn eftir Þergíngu.

D! hværstu mikid á eg að þacka
þér, mín Grelfari? eg fœ ecki
med ordum átmalad stærð þínar
elsku; eilíflega vil eg elska þig, því
þú hefir óútsegjanlega elskad mig.
Þér hefi eg að þacka fyrirgefningu
mína synða, Guds náð, rósemi
sannvitunnar og eilíft líf. Lát
mig aldrei gleyma þessum dýrmætu
velgjörðum! Hédan af vil eg flýa
og forðast allar syndir, svo eg nítssi
eckí optur þína náð. Min óera,
mín unadsemd, mín ódíta sæla sé
sú: að elska þig, hlýða þér, fylgia
þínu dygda dæmi og í öllum míns
lífs athofnum gjöra það, sem rétt

er og þér vel þóðnast. Gef mér þar til náð þína og aðstod, svo meгна eg allt fyrir þig. Amen!

Morgun-Bæn.

J þínu blessada nafni, o Jesú! byrja eg nú þenna dag; minn fyrsti þáuki og minn fyrsta ydja sé, að losa þig og þacka þér, minn Gud! er svo dásamlega hefir verndad mig í nótt frá öllu fari; þín nálægd umkringdi mig, og þín forsjón vakti yfir mér á meðan eg swaf og vissi ekkert af mér, og nú hefir þú gefid mér lífandi og heilbrigðum að sjá aptur dags- og ljósid. Gæðgjarni Fadir! þín miskun og trúfesti er og hefir verid nú og ferst yfir mér á hverjum morgni. Þín gæðska gaf mér í fyrstu lífid, þín náð hefir hlengad til viðhaldid þvít, glædt það og endurnært með svo morgun gæðum; o! hvernið kan eg verðuglega að þacka þér allt það góða,

sem þú óastátanlega andsynir mér
 óverdugri sképmi þíni! æ! eg vil
 ástunda að vera í dag og ætíð þitt
 gott og hlýdid barn; eg vil vanda
 mig og vera trúr í því, sem gott er
 og eg á að gjöra; eg vil hafa þinn
 vilja og þín bodorð mér fyrir lifra-
 ðar reglu; viðhaldtu hjá mér þess-
 um góða ásetningi! vaki hann í mínt
 fálka við hvert það verð, er eg tel mér
 fyrir hendur í dag; stípti hann mína
 um orðum og athofnum í allri mínt
 umgengni, þá mun eg, fyrir þinn
 frátt, góði Gud! fá stöðugt syndar-
 tinar freistingar, sem vonð dæmi og
 mínar girndir kynnu að búa mér í
 dag, og eg ekki fyrirþje. Verndadit
 mig en þá í dag, og hald þú mér
 stöðugt við það eina, að óttast þig
 og elska, þá er eg viss um þína vel-
 þöfnun, þína vernd og aðstöð; þá
 megna eg alla hluti fyrir þann, sem
 mig máttugan gjörir, Jesum Krist
 minn Endurlausnara. Amen!

Evold. Bæn.

Lofadur vert góður Guð! sem hefur
 gefid mér lífs og heilum ad
 útenda þessa dag undir síni gæðsku-
 rsku vernd og varatekt! Hversu
 margt og mikid gott hefur þú nú
 andsýnt mér í dag, minn gæðsku-
 rski himneski Faðir! Þú hefur ecki
 einungis haldid mér við lífid, held-
 ur og þar á ofan svo fædurlega shed
 mér fyrir líffins nauðurstum, gef-
 id mér fót og fæði, heilsu og heil-
 bræði, verndad mig frá óteljandi
 meinsendum og álfum, sem mig
 ánaðs hefdu kunnad ad henda, og
 gefid mér marga ánægju stund og
 mærg tækifæri til ad læra ad þeckja
 þína vilja og breyta eptir honum
 mér til farsældar; þetta og ótel-
 jandi margt annad gott, er eg ecki
 þekki, hefur þú veitt mér í dag; en
 hefi eg þá lifað þessa dag, sem þitt
 hlóðid barn, og látid ríkdóm þínan
 gæðsku vína mig til ad verda þv

betri, sem eg lífi lengur, og eg bygg þína velgjörninga fleiri? æ! eg finnstóran brest hjá mér í þessu; mig ángrar nú, að eg er svo mjög undir syndina seldur; æ! fyrirgefðu mér það samt, fyrir míns Lausnara Jesú forbénustu sakir, og vörðstu enn þá í nótt að taka mig undir þína vernd og gætlu; þér einum trúit eg fyrir mér á meðan eg sef og veit ekkert af mér; í þinni vernd hvíli eg öruggur; og ef þessi nótt skyldi verða mín síðasta, þá verði þín villji, í þínar hendur fel eg mitt anda. Amen!

Landferdamanns Bæn.

Góði Gud! þú verndarinn allra þeirra, sem á þig treysta! í þínu nafni áforma eg nú mína reisus; vertú mín fylgd og mitt vegvisari, svo kæn mig ekkert illt að henda! þér beseða eg mig nú og mitt áform, þú eitt kænnt að farsæla

mín fyrirtekti; vertú mér nú og jafnan nálaegur með náð þíni, og vörðstú að greida hvert mitt spor mér til heilla. Alfvend frá mér öllum sligum, hættum og ólúcku tilfellingum, og ber mig svo á þínum höndum, að eg stenti ekki fot míð við steini. Gef mér farsællega að útrétta mín erindi í þínum ótta og eptir þínu budi, mér og mínum meðbræðrum til nota, og leid mig svo heilán og gladað heim aftur; þá vil eg þaklátur prísfa þína gæðsku, sem aldrei yfirgefur þá, er öruggir fela þér sín efni, og í Jesú nafni setja á þig einann sína trú og von. Amen!

Sjóferdamanns Bæn.

Almáttugi Gud! Þú ert sá vísi og góði hefurudsképnanna Herra, og undir eins míð Fadir! í trausti þinnar náðar-ríku handleiðslu, byrja eg nú, veit og hjálpar þursandi manneskja, þessa hættusomu sjóferð; Þú hefir best þær hættur, sem mér og voru litla flípi búnar eru, af óstedugu sjáfarins

hafi, er afmálar mér dauðans ímind á hverri öldu, sem rís umkring þessi veifu flípsbord, er bera mitt líf; æ! vertú nú míns lífs verndari, minn leidtozi og minn besti forunautur, því hverjum flýldi eg þora að trúa fyrir mér, ef ekki þér, minn almáttugi Gadir og trúfasti lífgjafari! banna þú þínum flépnum, vindi og sjó, að granda mínu og vor allra lífi, þá hlýða þar. Gef oss forsjállega að géta sjed við öllum fyrir- sjáanlegum hættum af blindflérjum, böðum, gryningum og edru, en afvend sjálfur þeim óþecktu. Uppljáf þinni mildu hendi, og send þú oss þína blessun! bjóð sjáfarins afgrunni, að opna sitt ríka flaut, til að uppfylla vorar naufþurstir. Þér befala eg mig með flípi og varnadi, leid þú oss alla farsællega, og vernda oss við öllu tjóni, þá viljum vér losa og prísa þína gæðflu, sem svo dásamlega annast sín bern. En sé þad þinn náðugur vilji, að þessi reisa fluli verda vor dauða-gángur, o! svo gef mér og oss öllum vel viðbúnum að mata voru síðasta. Í þínum höndum er vort líf, gjer þú við oss eptir þinni velþóðnun, vertú að eins vor Gadir, og gef oss eilífa hvíld og sælu hjá

Hjá þér, syrlir vors blessaða meðalgångara
Jesu Krists forþénustu sakir. Amen!

Þæn um góðann afgang.

Mistunfami Guð og Fadir! Þú einn ert
Herra líffins og dauðans, mínir tímar
standa í þinni hendi, þú hefir ákvarðað
mína daga tal, eftir vísðómi og gæðsku
hefir þú það ákvarðað; þar við hughrensts
ár sig minn andi, ec eg þenki fram á mína
óvissu endaløft; æ! þú einn veitst hvað
marga edur fáa daga eg á nú eftir ólif-
aða; gíf mér því varengðarsamar að brúka
og telja mína daga, því óvissari, sem eg
er um þeirra telu og þeirra endaløft; þetta
veit eg, að mér, eins og ellum mönnum er
eitt sinn ásett að deyja, og þar eftir kóm-
ur dómurinn, æ! gíf mér víslega að búa
mig þar undir nú strax í mínum heibreygðu
dögum, svo eg lært fái að deyja, áður enn
eg dey; gíf mér opt og alvarlega að þenk-
ja um mína burtför, grefina, dóminn og
eillsfðina, svo mun dauðans umþenkning aptra
mér frá mörpum syndum, en gjöra mig á-

Rundunarsamann í því, sem gott er, og
 ebla má mína, sennu farsæld; daudans sí-
 felda endurminning mun gjera mig athuga-
 samari um sjálsann mig, varhygdarsamann
 í medlæti, og vengóðann í mótlæti. Og
 þá mín dauda- stund lofs aðfémur, svo gef
 mér, o Jesú! í tropti þíns dauda, af yf-
 irvinna allar daudans ógnanir, svo eg
 mætti vel tilreiddur, með gladri von og
 óþélsdri samvitku, skilja við heim þenna
 með öllu því, er mér vænt um þykir í hon-
 um og innleiddast í þá sælu víst, sem þú,
 minn blessaði Pausnari og bróðir, hefir
 mér og öllum þínum trúudum afséðad fyr-
 ir þinn dauda. Amen!

-L
 vöðun
 11. 11. 11.

